

HEMKOMST

Dikt till Svenskyborna

Ur seklers trældom i ett främlingsland
till fädrens bygd en skara vänder åter
och djupt i deras bröst det jublar, gråter,
när blicken som i en dröm ser hemmets strand.

Vid Dnjeprns älv ha dessa svenskar drömt
om sagolandet i den höga norden
och längtat hem till Sverige, fosterjorden,
och modersmålet, som de aldrig glömt.

På svenskans kärva språk har deras stam
i tunga tiders kvalm bett sina böner
och som ett heligt arv till döttrar, söner,
har Ordets budskap ständigt burits fram.

I kamp och nöd de troget hållit fast
vid sina fäders land, vid modersmålet,
och deras vilja, hård som själva stålet,
i långa prövningstider aldrig brast.

De äro svenskar och vi hälsar dem
som återfunna fränder, systrar, bröder,
och ifrån högst i norr till längst i söder
vår hälsning samfällt blir: Välkomna hem!

Gustav Åström, rikssvensk diktare (1929)